

ningsforeninger, har jeg ment, at Lovforslaget burde fremsættes igen. Landstinget har da ogsaa ment at burde fremme Lovforslaget, og det foreligger her i den Skikkelse, hvori det enstemmigt er vedtaget i Landstinget.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgæng til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6643).

Sagen sattes til Forhandling.

Wilmann: Ifølge Loven af 1922 skal der fremsættes Forslag om Revision af Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten i indeværende Rigsdagssamling. Den højtærede Finansminister har i sin Forelæggelsestale gjort meget udførligt Rede for Forslagets Indhold og har henvist til, at rent formelt skulde Forslaget fremsættes i Aar, men maaske, sagde han, var det Tanken, at det nærmest skulde være en Formalitet. Ministeren har alligevel foreslaaet indført en hel Del Ændringer, som han gjorde meget udførligt Rede for ved Fremsettelsen. Det vilde herefter være ganske urimeligt, om jeg gav mig til at gennemgaa alle disse Ændringer. Om Lovforslaget som Helhed kan jeg sige, at mit Parti ubetinget kan slutte sig til de Skattelovsændringer, der her er foreslaaet, og at det vilde glæde os, om Lovforslaget kunde gennemføres, saaledes som det foreligger.

Lovforslaget er jo oprindelig udarbejdet af et Udvalg, som den højtærede Finansminister har nedsat. De væsentligste af de foreslaaede Ændringer i den gældende Skattelov er efter min Mening Bestemmelserne om Ligningsmyndighederne. Vi vilde anse det for at være af overordentlig stor Betydning, om Ligningsmyndighederne blev ændret, saaledes som det her er foreslaaet, thi man vilde derved kunne opnaa langt bedre Ligninger end dem, vi har i Øje-

blikket, og som lider af meget væsentlige Mangler. Selv naar der er Tale om Vurdering til Ejendomsskyld, hvor man dog har den Genstand for Øje, som skal vurderes, viser det sig ofte at være vanskeligt at faa de rigtige Ansættelser frem, og det er klart, at det saa maa være endnu vanskeligere at faa de rette Indkomster og Formuer frem. Der er jo holdt mange Taler i dette høje Ting om dette Emne, og forskellige ærede Medlemmer har dokumenteret, hvor vanskeligt det er at faa de virkelige Indkomster og Formuer frem, og at der sker mange Fejl i den Henseende. Efter den Ordning, som her foreslaas, vil Ansættelserne efter min Mening blive langt bedre, og jeg vil derfor gerne lægge et godt Ord ind for den Del af Lovforslaget, som omhandler disse Ændringer.

Der er en anden Ændring, som allerede har vakt en Del Modstand i Bladene, ja, en enkelt Skribent har endog fundet Anledning til paa Grundlag af denne Ændring at paastaa, at Smaafolk er en privilegeret Stand her i Landet. Maa jeg i den Anledning sige, at der er jo intet, der er lettere Adgang til end til at blive Smaafolk, saa hvis det virkelig er en saa privilegeret Stand, staar det aabent for enhver at blive „Smaafolk.“ Jeg kender jo noget til disse Forhold, og jeg kan sige, at Aarsagen til den Ændring, at Statsskatten først fradrages, naar Beregningen af Statsskatten er foretaget, og at Kommuneskatten først fradrages, naar Beregningen af denne er foretaget, er udelukkende et Hensyn til Kommunerne; det er af Hensyn til dem, det nævnte Udvalg har rejst dette Spørgsmaal, idet Statsskatteloven for enkelte Skatteyderes Vedkommende virker saaledes, at de kun betaler Kommuneskat hvert andet Aar, og det er jo et for Kommunerne i højeste Grad uheldigt Forhold. Det er altsaa kun Kommunerne, man har haft Opmærksomheden henvendt paa, man har ikke tænkt sig at ville skabe en privilegeret Stand af Smaafolk, saa jeg vil gerne bede efterfølgende Talere om ikke at se paa Ændringen ud fra dette sidste Synspunkt, om end jeg ikke kan se, det vilde være saa slemt, da der, som sagt, er Adgang for enhver til at blive Smaafolk — det er altsaa et Privilegium, der vil række vidt, naar Folk blot vil følge det.

Som tidligere nævnt har den højtærede Finansminister motiveret Ændringerne saa udførligt og saa grundigt, at der ingen Grund er for mig til at gentage dem eller overhovedet komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, saa jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget til